

1. Chval Pá - na své - ho pí - sní
že z trá - pe - ní a tí - sní
a já - sej s ra - do - stí,
své stád - ce vy - pro - stí.
Když vo - láš k ně - mu v bí - dě
a v pro - ti - ven - ství čas,
on na po - moc ti při - jde
a sí - lu dá ti zas.

2. Svým písmem vzdělává si / Pán věrnou hrstku svou /
a vždycky svému stádcí / je mocnou ochranou. / Své zaslíbení
dávne / se splnit hotoví, / že ve zlých časech slavně / svou
církev obnoví.

3. Ať zní mu žalmy vděčné, / ať zní mu píseň chval, /
že z lásky nekonečné / i nám se zvěstoval, / že v církvi jeho
všude / má platit jeho řád / a že nás také bude / svým slovem
spravovat.

T: Ein Gesangbuch der Brüder, 1544 /

Pavel Šoltész, Evangelický zpěvník, 1979

M: *Entlaubt ist uns der walde*, nápěv německé světské písně /

Ein schön geystlich new Liede, [1535] / Ein Gesangbuch der

Brüder, 1544 / Evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1950